

1. А я, як прийшов до вас, браття, не прийшов вам звіщати про Боже свідоцтво з добірною мовою або мудрістю,
2. бо я надумавсь нічого між вами не знати, крім Ісуса Христа, і Того розп'ятого...
3. І я в вас був у немочі, і в страху, і в великім тремтінні.
4. І слово моє й моя проповідь не в словах переконливих людської мудрости, але в доказі духа та сили,
5. щоб була віра ваша не в мудрості людській, але в силі Божій!
6. А ми говоримо про мудрість між досконалими, але мудрість не віку цього, ані володарів цього віку, що гинуть,
7. але ми говоримо Божу мудрість у таємниці, приховану, яку Бог перед віками призначив нам на славу,
8. яку ніхто з володарів цього віку не пізнав; коли б бо пізнали були, то не розп'яли б вони Господа слави!
9. Але, як написано: Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впало, те Бог приготував був тим, хто любить Його!
10. А нам Бог відкрив це Своїм Духом, усе бо досліджує Дух, навіть Божі глибини.

11. Хто бо з людей знає речі людські, окрім людського духа, що в нім проживає? Так само не знає ніхто й речей Божих, окрім Духа Божого.

12. А ми прийняли духа не світу, але Духа, що з Бога, щоб знати про речі, від Бога даровані нам,

13. що й говоримо не вивченими словами людської мудрости, але вивченими від Духа Святого, порівнюючи духовне до духовного.

14. А людина тілесна не приймає речей, що від Божого Духа, бо їй це глупота, і вона зрозуміти їх не може, бо вони розуміються тільки духовно.

15. Духовна ж людина судить усе, а її судити не може ніхто.

16. Бо хто розум Господній пізнав, який би його міг навчати? А ми маємо розум Христів!